

Sygn. akt I C 1578/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marek Jasiński

Protokolant: Joanna Czyżewska

po rozpoznaniu 6 kwietnia 2021 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., A. S., D. S.

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku 3 czerwca 2019 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 1448/18.

Sygn. akt IC 1578/20

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 31 sierpnia 2018 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. domagał się zasądzenia na swoją rzecz nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym od pozwanych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., A. S. i D. S. solidarnie z weksla kwoty 21.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany (...) Sp. z o.o. zawarł 29 grudnia 2015 r. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. umowę leasingową numer (...), wystawiając weksel gwarancyjny in blanco, za który poręczyli A. S. i D. S.. Na podstawie deklaracji wekslowej powód uprawniony został do wypełnienia weksla w przypadku niezapłacenia przez pozwanego (...) Sp. z o.o. zobowiązań wynikających z zawartej umowy leasingu. Na skutek powstania zaległości w płatnościach rat leasingowych oraz po pisemnym wezwaniu pozwanego do zapłaty zaległych należności, na podstawie §23 lit. b) (...) oraz art. 709⁽¹³⁾ § 2 k.c. powód wypowiedział przedmiotową umowę ze skutkiem natychmiastowym. Powód wypełnił weksel na kwotę (...)zł, jednakże żądanie zgłoszone w niniejszym procesie ograniczył do kwoty 21.000 zł, na którą składały się: kwota 7.999,12 zł niezapłaconych rat leasingowych, kwota 716,69 zł odsetek umownych od nieterminowych płatności oraz kara umowna za każdy dzień posiadania przedmiotu leasingu w okresie od 3. dnia po dacie wypowiedzenia umowy, która została ograniczona do kwoty 12.284,19 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 3 czerwca 2019 roku, w sprawie o sygn. akt I Nc 1448/18, Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwani wnieśli zarzuty od nakazu zapłaty domagając się jego uchylecia i oddalenia powództwa w całości, wstrzymania wykonania nakazu zapłaty oraz zasądzenia od powoda na ich rzecz kosztów procesu. Zarzuty uzasadniali

tym, że powód nie wykazał jakie zobowiązanie zabezpieczone było wekslem niezupełnym, aby takie zobowiązanie było ważne, aby weksel wypełniony został zgodnie z zawartą deklaracją, aby weksel, w tym suma wekslowa, był wypełniony w ich obecności, aby powód wykazał sposób obliczenia sumy wekslowej, aby powód uzasadnił miejsce płatności weksla w G. i termin płatności.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 9 czerwca 2020 r. w sprawie I Nc 1448/18 oddalono wniosek pozwanych o wstrzymanie wykonalności nakazu zapłaty.

W dalszym toku procesu strony pottrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 grudnia 2015 r. pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., a pozwanym (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. została zawarta umowa leasingu nr (...). Przedmiotem leasingu był (...). (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. był leasingobiorcą (korzystającym), zaś (...) - leasingodawcą (finansującym). Czas trwania umowy leasingu określono od 29 grudnia 2015 r. do 30 listopada 2019 r. Wykonanie umowy regulowane było (...)W.. 01.03.2014 i Tabelą opłat z 1 marca 2014 r. Przedmiot leasingu został spółce wydany.

Na zabezpieczenie roszczeń wynikających z umowy leasingu spółka (...) wystawiła weksel własny niezupełny, w którym jako remitent wskazana była spółka (...). Poręczenie wekslowe złożyli A. S. i D. S..

Zgodnie z deklaracją wekslową, posiadacz weksla mógł go wypełnić w każdym czasie na sumę odpowiadającą zobowiązaniu wynikającemu z zawartej z (...) umową leasingu nr (...) z 29 grudnia 2015 r., łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanym w tą umową, nadto do wpisania daty i miejsca płatności według swego uznania. Posiadacz wypełnionego weksla był uprawniony do przedstawienia go do zapłaty i powiadomienia wystawcy weksla listem poleconym, co najmniej na siedem dni przed terminem płatności.

A. S. i D. S. udzielili dodatkowo poręczenia cywilnego za zobowiązanie spółki (...) na wypadek, gdyby zobowiązanie wekslowe wystawcy okazało się nieważne, nieistniejące lub gdyby weksel zaginął albo uległ zniszczeniu.

W dacie zawarcia umowy leasingu zarząd (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. był jednoosobowy. Osobą uprawnioną do reprezentacji spółki był (...) D. S..

Mocą aneksu z 19 października 2017 r. umowa ta została odnowiona, nadto strony ustaliły, że zmianie ulega czas trwania umowy leasingu tj. do 29 lutego 2020 r., harmonogram wnoszenia opłat leasingowych oraz oferta sprzedaży nr (...). W §1.1 OWUL i §1.2 OWUL oraz w Tabelach opłat przewidziano opłaty obciążające korzystającego.

/bezsporne; nadto: weksel kopia k. 3-3v (oryginały w kasie panczernej), odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego - k. 10-16, umowa leasingu wraz z harmonogramem, (...) W.. 01.03.2014 i Tabelą opłat z dnia 1 marca 2014 r. k. 70-75, akt wydania przedmiotu umowy leasingu numer (...) - k. 76, aneks wraz z harmonogramem - k. 77-78, protokół zdawczo - odbiorczy - k. 84-86, /

Stosownie do §23 lit. b) OWUL, (...) mógł wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym w razie dopuszczenia się przez korzystającego zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej; warunkiem skuteczności dokonanego z tej przyczyny wypowiedzenia było uprzednie pisemne wezwanie do zapłaty zaległości w terminie 7 dni i nieuregulowanie przez korzystającego zaległości pomimo przedmiotowego wezwania. Natomiast stosownie do §25 OWUL, w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący mógł żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek zapłaty opłat przed umówionym terminem rozwiązania umowy leasingu, którymi były wartość zwróconego przedmiotu leasingu pomniejszona o nakłady, jakie finansujący musiał ponieść w celu przywrócenia go do stanu

należytego. Wartość korzyści miała zostać wyliczona po dokonaniu wpłaty i zwrócona niezwłocznie na pisemny wniosek korzystającego na wskazany we wniosku rachunek bankowy.

/dowód: (...) W.. 01.03.2014-k. 73-74/

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. nie regulowała terminowo wymagalnych rat leasingowych, dopuszczając do powstania zaległości z tego tytułu.

Pismem z 11 grudnia 2017 r. (...) wezwał spółkę (...) do zapłaty zaległości w terminie 7 dni, zakreślając rygor wypowiedzenia powołanej umowy ze skutkiem natychmiastowym. Wobec braku zapłaty, pismem z dnia 27 grudnia 2017 r. (...) wypowiedział umowę leasingu, wzywając go jednocześnie do zwrotu przedmiotu leasingu i spłaty zadłużenia.

/dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania - k. 79-80, wypowiedzenie wraz z potwierdzeniem nadania - k. 81-83, nota obciążeniowa - k. 87/

Pismami dnia 25 lipca 2018 r. pozwani zostali wezwani do wykupu weksli. W wezwaniach tych wskazano zarówno wysokość zadłużenia, jak i sprecyzowano składające się na nie należności. dowody: wezwania do wykupu weksla wraz z dowodami nadania - k. 18-21/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie poddanego ocenie zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wedle własnego przekonania po wszechstronnym rozważeniu wszystkich dowodów.

Sąd oparł się na dokumentach, którym Sąd w całości dał wiarę, ponieważ ich forma, treść i autentyczność nie budziły żadnych wątpliwości, a żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanych w charakterze strony, albowiem pomimo zgłoszenia wniosku o przeprowadzenie takiego dowodu przez pozwanych w zarzutach od nakazu zapłaty, nie wykonali oni w terminie zarządzenia z dnia 8 stycznia 2021 r. dotyczącego uzupełnienia braku wniosku dowodowego poprzez wskazanie okoliczności na jakie ma być przeprowadzony powyższy dowód. Nie stawili się również na pierwszym terminie rozprawy (2 marca 2021 r.).

Sąd wyjaśnia także, że postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2021 r. oddalił wniosek strony pozwanej o zezwolenie na złożenie pisma procesowego mając na względzie treść art. 207 § 6 k.p.c. oraz, przede wszystkim art. 493 § 1 zd. 2 k.p.c., zgodnie z którym Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, nie zgłoszone w zarzutach, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy, albo że występują inne okoliczności. W ocenie Sądu uwzględnienie powyższego wniosku spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu tej sprawy, a ponadto zauważyć należy, iż wnioski strony pozwanej mogły i powinny być zgłoszone już w zarzutach od wydanego nakazu zapłaty, gdyż dotyczyły okoliczności, które winny być w nim podniesione. Dodatkowo wskazać należy, iż nie wystąpiły też żadne wyjątkowe okoliczności uzasadniające uwzględnienie złożonych z opóźnieniem wniosków dowodowych.

Biorąc pod uwagę zarzuty podniesione przez stronę pozwaną, nakaz zapłaty należało utrzymać w mocy.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że powód jest posiadaczem weksla własnego wystawionego przez pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w dniu 29 grudnia 2015 r. w G. opiewającego na kwotę (...), a poręczonego przez pozwanych A. S. i D. S..

W pierwszej kolejności wskazać należy, że weksel jest dokumentem formalnym, który musi być wystawiony pod rygorem nieważności w formie i według treści przepisanej ustawą z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe. Weksel

jest papierem wartościowym, ucieleśniającym bezwarunkowe i abstrakcyjne zobowiązanie pieniężne osób, które złożyły na nim swoje podpisy. Taki charakter weksła rodzi określone następstwa w sferze charakteru zobowiązania wekslowego, stosunku roszczenia w nim inkorporowanego do roszczenia, które miał zabezpieczać, w szczególności wzajemnego ich powiązania, a także obowiązków strony czynnej w zakresie udokumentowania podstawy żądania. Nie ulega wątpliwości, że prawo wekslowe dopuszcza możliwość wystawienia tzw.

weksła in blanco czyli takiego weksła, który w chwili wystawienia nie zawiera wszystkich elementów niezbędnych dla jego ważności określonych w art. 1 i 2 oraz 101 i 102 prawa wekslowego. Mimo, iż ustawa nie zawiera legalnej definicji takiego weksła należy uznać, że jest to dokument zawierający co najmniej podpis wystawcy złożony w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego. Za weksel in blanco należy uznać także dokument opatrzony samym tylko podpisem poręczyciela (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 10 marca 1994 r., I ACr 1178/94, OSA 1995, z. 3, poz. 8). Zwykle weksel in blanco składany jest na zabezpieczenie wierzytelności lub na zabezpieczenie roszczeń mogących powstać w przyszłości z tytułu szkód i strat, jakie może spowodować wystawca weksła. Z chwilą wystawienia weksła in blanco i wręczenia go wierzycielowi następuje zawarcie porozumienia między wystawcą weksła, a osobą, której ten weksel zostaje wręczony określające sposób jego uzupełnienia. Porozumienie takie jest umową zawieraną pomiędzy odbiorcą weksła, a wystawcą weksła.

W doktrynie i orzecznictwie prezentowany jest pogląd, iż dokument weksła podpisany przez dłużnika wekslowego i wydany przyszłemu wierzycielowi z tego papieru wartościowego w stanie niepełnym, mający pełnić funkcję zabezpieczenia roszczenia ze stosunku pozawekslowego traci, w ramach stosunku wystawcy z remitentem, istotną cechę zobowiązania wekslowego jaką jest abstrakcyjność. Weksel gwarancyjny nie jest wekslem abstrakcyjnym, lecz wekslem gwarantującym wykonanie zobowiązania, a więc „kauzalnym” (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 listopada 1970 r., I PR 407/70). W wypadku wystawienia weksła mającego na celu zabezpieczenie wierzytelności, zobowiązanie cywilne wystawcy nie wygasa, lecz istnieje nadal. Wskutek tego wierzycielowi przysługuje, obok roszczenia pierwotnego wynikającego ze stosunku cywilnoprawnego, nowe roszczenie oparte na wekslu. Przedmiot obu roszczeń jest jednak ten sam i zaspokojenie wierzyciela następuje tylko raz, przy czym z chwilą zaspokojenia wygasa zobowiązanie dłużnika i wierzyciel powinien zwrócić mu weksel. Jeśliby dochodził wierzytelności wekslowej, to spotkałby się z zarzutem, że wierzytelność, na której zabezpieczenie został wystawiony weksel, nie istnieje, a zatem zobowiązanie wekslowe także wygasa. Ponieważ weksel jedynie zabezpiecza wierzytelność cywilną, przeto dłużnikowi przysługują przeciwko roszczeniu wekslowemu te wszystkie zarzuty, jakie mu przysługują przeciwko roszczeniu cywilnemu (zob. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 31 maja 2001 r., V CKN 264/00). Innymi słowy istnienie zobowiązania wekslowego uwarunkowane jest istnieniem roszczenia ze stosunku prawnego, którego wykonanie wedle zamiaru stron papier wartościowy miał zabezpieczać. Wystawienie weksła w takich uwarunkowaniach spełnia wszelkie cechy czynności prawnej zabezpieczającej, której przyczyną prawną działania jest wola zabezpieczenia interesów wierzyciela z innego stosunku prawnego (causae cavendi). Brak powstania roszczenia lub jego wygaśnięcie powoduje odpadnięcie przyczyny prawnej wystawienia weksła, dezaktualizuje inkorporowane w nim roszczenie. Remitent takiego weksła nie może wykreować na podstawie takiego papieru roszczenia oderwanego od podstawy prawnej wystawienia tego dokumentu. Brak roszczenia ze stosunku podstawowego powoduje, iż mimo wystawienia i uzupełnienia weksła gwarancyjnego nie powstaje roszczenie wekslowe w nim ucieleśnione.

W sprawie niniejszej pozwani: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., będąca wystawcą weksła, jak i A. S. i D. S., będący poręczycielami weksła niepełnego w chwili wystawienia, a wystawionego na zabezpieczenie roszczenia wynikającego z umowy nr (...), zakwestionowali stosunek podstawowy łączący strony umowy leasingu, oraz podnieśli szereg zarzutów, w tym wypełnienia weksła niezgodnie z deklaracją wekslową. Pomimo przeniesienia sporu ze stosunku wekslowego na stosunek podstawowy ciężar dowodu, że weksel in blanco wypełniono w sposób sprzeczny z porozumieniem spoczywa na dłużniku wekslowym, który zarzut podniósł. Jednak w przypadku zakwestionowania prawidłowości

uzupełnienia weksła in blanco, wierzyciel ma obowiązek wskazać z jakiego tytułu domaga się zapłaty oraz przedstawić stosowne wyliczenie dochodzonej kwoty. Jest bowiem oczywiste, że w razie wypełnienia weksła in blanco w zakresie sumy wekslowej przez wierzyciela osobistego (remitenta), wierzyciel ten nie może zasłaniać się wobec dłużnika

abstrakcyjnością zobowiązania wekslowego, gdy dłużnik roszczenie kwestionuje lub żąda rozliczenia dochodzonej kwoty. Wierzyciel ma wówczas obowiązek podać, z jakiego tytułu domaga się zapłaty i przedstawić stosowne wyliczenie (tak Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 6 listopada 2012 r., I ACa 1578/11). Zarzut nieistnienia roszczenia ze stosunku podstawowego rodzi po stronie czynnej obowiązek ustosunkowania się do zarzutów dłużnika i wyjaśnienie istoty stosunku podstawowego wraz z wykazaniem przysługującej mu sumy wekslowej. Ciężar dowodu spoczywa zatem na powodzie, a pozwany w razie zaprzeczenia powinien przeprowadzić dowód przeciwny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 listopada 2011 r., I ACa 926/11). Podniesienie przez stronę pozwaną zarzutów ze stosunku podstawowego zobowiązuje powoda do złożenia oświadczenia co do nich (art. 210 § 2 k.p.c.). Oświadczenie to - siłą rzeczy - polega na przytoczeniu dalszych faktów dotyczących stosunku podstawowego i uzasadniających, w związku z odpowiednimi przepisami prawa cywilnego, roszczenie cywilnoprawne z tego stosunku (tak Sąd Najwyższy w powołanej wyżej uchwale z dnia 24 kwietnia 1972 r.).

Odnosząc się kolejno do podniesionych przez pozwanych zarzutów podkreślić należy, iż w świetle całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie nie ulega wątpliwości, że pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. łączyła z powodem umowa leasingu nr (...) z dnia 29 grudnia 2015 r., z której wynikał obowiązek korzystającego do przyjęcia przedmiotu leasingu do używania oraz zapłaty rat leasingowych i innych płatności oraz wykonania innych obowiązków przewidzianych w umowie.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do stwierdzenia, że weksel został uzupełniony niezgodnie z deklaracją wekslową. Należy zaznaczyć, że to na dłużniku wekslowym ciąży obowiązek udowodnienia, że weksel został wypełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem (art. 6 kc). Nie ma podstaw, aby ciężar dowodzenia okoliczności ze stosunku podstawowego uzasadniający uzupełnienie weksla przerzucać na wierzyciela wekslowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 stycznia 2013 r., VI ACa 963/12, L.). W przedmiotowej sprawie takich okoliczności dłużnik nie wykazał. Wedle deklaracji wekslowej (...) był upoważniony do wypełnienia weksla w każdym czasie na sumę wekslową odpowiadającą zadłużeniu pozwanego z zawartej umowy nr (...) łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanymi z tą umową, a także opatrzenia go datą płatności według własnego uznania. Wysokość zadłużenia w ocenie Sądu została wykazana rozliczeniem sporządzonym przez powoda, do którego pozwani mimo zapoznania się z nim nie złożyli żadnych konkretnych zastrzeżeń, jedynie w całości kwestionując jej wiarygodność. Jednakże nie zostały wskazane żadne konkretne zarzuty do tego rozliczenia, ani dowody, z których wynikałoby że pozwany dokonywał spłat w innej niż wskazanej przez powoda wysokości. W świetle powyższego należało uznać, że weksel został wypełniony w sposób prawidłowy.

Strona pozwana nie wykazała także, by kwota wekslowa została wyliczona w sposób nieprawidłowy. Zdaniem Sadu strona powodowa przekonująco i w sposób wyczerpujący wskazała jakie należności składają się na sumę wekslową - poza należnościami wynikającymi wprost z umowy (a harmonogram, jako załącznik, należy za część umowy uznać), w skład sumy wekslowej wchodzi jedynie odsetki, których wysokość została opisana w notach odsetkowej i obciążającej. Pozwani nie skonkretyzowali natomiast owej niezgodności oraz nie wykazali, aby taka niezgodność zaistniała.

Wskazać należy, iż kara umowna została naliczona w związku z niewywiązaniem się przez pozwanych z obowiązku niezwłocznego zwrotu przedmiotu leasingu po wypowiedzeniu umowy.

Bezspornym w sprawie była data otrzymania w dniu 28 grudnia 2017 r. wypowiedzenia umowy łączącej strony. Pojazd natomiast został zwrócony dopiero w dniu 12 czerwca 2019 r. Strona pozwana podnosiła, iż kara umowna jest rażąco wygórowana i wniosła o jej miarkowanie.

Zgodnie z art. 484 § 1 i § 2 kc w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Żądanie odszkodowania przenoszącego wysokość zastrzeżonej kary nie jest dopuszczalne, chyba że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane, dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej; to samo dotyczy wypadku, gdy kara umowna jest rażąco wygórowana. W ocenie Sądu nie było podstaw w niniejszej sprawie do jej miarkowania. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż strona pozwana nie wskazała

w jaki sposób, według jakiego mechanizmu Sąd miałby tę karę miarkować. W związku z treścią art. 484 kc nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia strony pozwanej, iż kara powinna być miarkowana ponieważ powód nie poniósł żadnej szkody. Funkcja kompensacyjna kary umownej mogłaby zostać uwzględniona przy ewentualnym dochodzeniu kary z tytułu niewykonania zobowiązania w całości lub w części, nie zaś w przypadku dochodzenia kary umownej za szczególnie rodzaj nienależytego wykonania zobowiązania, jakim jest opóźnienie dłużnika (por. wyrok Sadu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18-03-2016 sygn. akt I ACa 805/15). Dodatkowo podkreślić należy, iż strona pozwana prowadząc działalność gospodarczą, będąc profesjonalistą, zawierając umowę znała jej treść, a więc miała świadomość, iż zapisy umowy przewidują taką, a nie inną karę umowną.

Konkludując, sformułowane przez pozwanych zarzuty nie mogły odnieść zamierzonego skutku i spowodować uchylecia nakazu zapłaty. Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie strona powodowa zrealizowała ciężące na niej obowiązki i wykazała, że dochodzi roszczenia zabezpieczonego wekslem z tytułu nienależytego wykonania przez pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. łączącej strony umowy leasingu nr (...) z dnia 29 grudnia 2015 r. poręczonego przez A. S. i D. S., a nadto przedstawiła wyliczenie sumy dochodzonej pozwem w piśmie procesowym z dnia 10 listopada 2020 r., stanowiącym odpowiedź na zarzuty od nakazu zapłaty, natomiast pozwani nie udowodnili, wbrew spoczywającemu na nich w tym przedmiocie ciężarowi dowodu, podnoszonych przez siebie zarzutów.

Z tych przyczyn Sąd, na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w całości nakaz zapłaty z dnia 3

Dnia 12 maja 2021 r.

(...)

(...)

(...)